

SPALATIO DIOCLETIANIS

Dioklecijanova palača je sagrađena 293.g.po.Kr. Nalazi se svega pet kilometara od Salone, njegovog rodnog mjesta. Car Dioklecijan je sagradio palaču kao svoj ljetnikovac. Palača je imala i svoj vodovod dugačak čak devet kilometara koji se i danas koristi jer se smatra kao jedan od najočuvanijih pa i jedan od najdužih u Europi. Unutar zidina se nalaze i broje građevine koje su prije bile dio svakodnevnog života, a neke od njih su i Katedrala Sv. Duje, zvonik dodan u 13.st., 4 pročelja i vrata palače (Zlatna, Srebrena, Željezna i Mjedena), Jupiterov hram koji je jedan od najljepših europskih spomenika, središnji trg palače-Peristil te nikako ne smijemo zaboraviti podrum palače koji su jedni od najbolje očuvanih antičkih kompleksa na svijetu. Sve navedene i još mnoge druge stvari Dioklecijanovu palaču čine jednom od najljepših i najbolje očuvanih palača u Europi u kojoj ljudi još uvijek žive te koja spada na listu UNESCO-ve svjetske baštine.

Julijini zapisi

2. studenog 305.

Prije točno godinu dana sam dobila posao u ovoj palači. U palači cara Dioklecijana. Kako se toga sjećam, pa ovo je moj prvi veliki i uspješan posao, a kako ga se ne bih sjećala. Ipak radim u palači cara. U palači s puno kula i prostorija, narančastih krovova i palači okruženoj kulama. U palači uz more, nevjerojatno velikoj i lijepoj. Za početak, saluto ja sam Julia i moj posao je da budem umjetnica odnosno bolje rečeno da slikam, pjevam, plešem i uveseljavam cara (naravno i da pišem). Svakog dana plešem i pjevam što car želi i točno u vrijeme u koje želi. Za neke nastupe imam i kostime! Vrlo često, ali stvarno vrlo često moram pisati pjesme u kojima veličam cara. U kojima govorim o njegovoj ljepoti i savršenstvu njegove vladavine kao i o miru, spokoju i zadovoljstvu koji je donio „njegovom narodu“. No, danas mi je došla ideja o tome da napišem biografiju cara Dioklecijana. Mislila sam da će ta knjiga biti razlog pisanja drugih knjiga, da će se kad-tad iskorijeniti nepismenost iz naroda te da će se naučiti puno o caru Dioklecijanu i njegovom životu. No, kada sam mu predložila ideju nije bio oduševljen i nije mu se svidjelo. Ali, kako, kako? Zar ne vidi pozadinu svih dobrih stvari iza ove knjige, zar...

Tada sam odlučila da ću je svejedno napisati jer sam stvarno vjerovala da se neke stvari mogu promijeniti. No, znala sam da ju nitko ne smije vidjeti jer ću biti otpuštena iz službe ili možda kažnjena. Knjigu biografije cara Dioklecijana sa njegovom slikom na koricama ću sakriti pod kamenu pločicu u nadi da će ju netko u budućnosti pronaći i da će se moje ideje ostvariti. Nadam se da ni tebe, knjigo moja, neće nitko pronaći. Car me sada poziva i moram ići tako da do slijedećeg puta kada ću htjeti nešto zapisati, vale!

Helena Radojčić, 8.a